

Sångpostillan - Midfastosöndagen

Bidrag från Bengt Pleijel
2011-02-19
Senast uppdaterad 2021-03-06

Midfastosöndagen Laetare

Dagens bön: Låt oss be att Gud ger oss hunger och törst efter rättfärdigheten:

Tystnad.

Herre, vår Gud, du som mättade ditt folk i öknen med det himmelska brödet – ge oss del av Livets bröd, så att vi med dig får leva i evighet. Genom din Son Jesus Kristus, vår Herre och Gud, som med dig, Fader, och den helige Ande lever och råder från evighet till evighet.

Dagens budskap: Livets bröd Andra Kungaboken 4:42-44, 2 Kor 9:8-10, Joh 6:1-15, Psalt 107:2-9. Läs gärna först dessa texter, lugnt och begründande. Gå sedan till predikan.

Dagens sång: Jag är livets bröd. Jag är livets bröd.
Den som kommer till mig skall aldrig hungra. Jag är livets bröd.
Text: Joh 6:35. Musik: Anders Gerdman (se nr 689 i psalmboken).

Dagens predikan: INLEDNING:

Midfastosöndagen – den fjärde söndagen i Fastan, den söndag som kommer mitt i fastan, har också namnet LAETARE. Midfastosöndagens gamla introitus löd: Laetare Jerusalem, gläds Jerusalem. Dagens tema är LIVETS BRÖD. Dagens texter pekar fram mot nattvarden, som också kallas Eucharistin – tacksägelsens måltid. Dagens sång hjälper oss att sjunga in dagens budskap. Texten är Johannes 6:35 Jag är livets bröd. Jag är livets bröd. Den som kommer till mig skall aldrig hungra. Jag är livets bröd. Anders Gerdman gjorde musiken 1974, se nr 689 i vår psalmbok.

Den gammaltestamentliga texten från Andra Kungaboken 4:42-44, berättar om ett märkligt brödunder på Elishas tid. Tjugo kornbröd räckte åt hundra män och blev över.

Episteln från 2 Kor. 9:8-10 ger oss ett ”översvämningsord” som säger att Gud förmår ge er allt gott i överflöd, så att alltid har allt vad ni behöver och själva kan ge i överflöd till varje gott ändamål. Vilket bra ”by heart-ord” att sätta emot alla futtiga och fattiga tankar!

Dagens evangelium tar oss med till andra sidan av Galileiska sjön, där vi får vara med om ett märkligt brödunder.

Men innan vi läser och lyssnar till den texten övar vi oss att tillsammans med Jesus sjunga: Jag är livets bröd. Jag är livets bröd.

Den som kommer till mig skall aldrig hungra. Jag är livets bröd.

Vi läser och lyssnar till Johannes evangelium 6:1-15.

Jesus for över till andra sidan av Galileiska sjön, eller Tiberiassjön. Mycket folk följde efter, därför att de såg de tecken han gjorde genom att bota de sjuka. Och Jesus gick upp på berget och satte sig där med sina lärjungar. Det var strax före judarnas påskhögtid.

När Jesus lyfte blicken och såg att så mycket folk var på väg till honom sade han till Filippos: ”Var skall vi köpa bröd så att alla dessa får något att äta?” Det sade han för att pröva Filippos, själv visste han vad han skulle göra. Filippos svarade: ”Det räcker inte med bröd för tvåhundra denarer, om de skall få en bit var.” En av lärjungarna, Simon Petrus bror Andreas, sade: ”Här är en pojke som har fem kornbröd och två fiskar. Men vad förslår det till så många?” Jesus sade: ”Låt folket slå sig ner.” Det var gott om gräs på den platsen. Och de slog sig ner – det var omkring fem tusen män. Jesus tog brödet, tackade Gud och delade ut åt dem som låg där, och likaså av fiskarna så mycket de ville ha. När de hade ätit sig mätta sade han till lärjungarna: ”Samla ihop bitarna som har blivit över, så att ingenting förfars.” De samlade ihop dem och fyllde tolv korgar med de bitar av de fem kornbröden som hade blivit över när de ätit. Då människorna såg vilket tecken han hade gjort sade de: ”Detta måste vara Profeten som skall komma hit till världen.” Men Jesus, som förstod att de tänkte tvinga honom med sig för att göra honom till kung, drog sig undan till berget igen, i ensamhet.

Vi stannar nu till vid de nio scener som texten målar upp för oss: Scen 1: Besök i Galileen.

Den här söndagen ska vi få åka till Galileen. Vi ska få träffa Jesus och hans lärjungar. Ja, kanske det viktigaste i dag är att få trä

Jesus, vara tillsammans med honom, lyssna till honom, lära känna honom mer. Jesus och hans lärjungar har just farit över den sjö som vi vanligen kallar Gennesaret men som här har två andra namn, Galileiska sjön eller Tiberiassjön.

Vi slår följe med Jesus och hans lärjungar. Vi får en underbar tid tillsammans med dem. Vi får vandra med Jesus över kullarna i Galileen, sitta stilla med honom vid stranden. Vi känner doften av citronträdens blommor, vi lyssnar till fåglarnas sång och vi ser solglittret på vattenbrynet. Det är vår i naturen.

Det är också vår i Guds rike. Människor strömmar till i tusentals från alla håll. De följde efter därför att de såg de tecken han gjorde genom att bota de sjuka. Vi får vara med om att se hur mycket som händer där Jesus är med. Märkliga tecken sker. Sjuka botas. Trötta får kraft. Lessna hittar en glädjesång att gnola på. Det friska livet blommar där Jesus går fram. Och det som händer det händer nu: Kristus lever. Där han går blommar evighetens vår, jublande förnimmer vi: Undrens tid är ej förbi (Sv psalm 40:6).

Hur hittar vi in i detta? Vi får nu vara med när detta händer: Jesus gick upp på berget och satte sig där med sina lärjungar.

Kom med mig, sa Jesus, och de lydde. Många människor idag är trötta och uppgivna. Beror det på att man inte kommer till Jesus och äter det bröd han ger. Idag ger han oss en ny chans och ny inbjudan. Följ med mig! Jag har så mycket att ge, säger han.

Tillsammans med Jesus sjunger vi in hans löfte: Jag är livets bröd. Jag är livets bröd.

Den som kommer till mig skall aldrig hungra. Jag är livets bröd.

Scen 2: Utsikt från berget i Galileen.

Där på berget i Galileen tänker Jesus kanske på ett annat berg - Golgata berg. Det var strax före judarnas påskhögtid. Där skulle Jesus gå in i närkamp mot ondskans och mörkrets makter. Om ett år skulle det ske. Nästa påsk skulle vara så helt annorlunda. Hans tid var ännu inte kommen. I år skulle han inte fira påskhögtiden i Jerusalem.

Jesus vill nu ta oss med upp på berget vid Galileiska sjön. Där nere i dalen ligger dimman tät. I den går vi så ofta. Vi går som i en dimma. Då ser jag bara på mig själv, snurrar runt omkring mig själv, kommer inte loss. Världen blir så liten. I dimman finns bara jag, stackars lilla stora, duktiga, ensamma JAG. Men Jesus vill nu dra oss in i sin närvaro. Han vill ge oss en försmak av det nya förbundets påskfest. Han vill hjälpa oss att se på oss själva och vår situation tillsammans med honom och hans möjligheter. Vi får hjälp att hitta hur rikt livet med Jesus är. Allt det vi längtar efter av tröst, befrielse, nåd, trygghet, ny förankring, ny klarsyn det har vi i Jesus. Viktigt att vi säger ja till Jesus då han vill dra oss in i sitt kraftfält på berget. Då kan han lyfta av skulden, han kan tala in ord som är ande och liv. Vi hittar en läkedom för våra såriga minnen. Och den där förlamande känslan av att inte duga eller vara oälskad, den släpper sitt struptag.

Tillsammans med Jesus sjunger vi in hans löfte: Jag är livets bröd. Jag är livets bröd.

Den som kommer till mig skall aldrig hungra. Jag är livets bröd.

Scen 3: Jesus lär oss lyfta blicken.

Medan vi sitter där på berget tillsammans med Jesus, blir Jesus plötsligt tyst. Det står: Jesus lyfte blicken och såg att mycket folk var på väg till honom... Vi som så ofta sitter där fångade i oss själva och våra egna problem, får göra som Jesus, lyfta blickerna och se. Som om Jesus ville säga till oss: När ni har fått hjälp av mig, vill jag att ni ska se det jag ser och känna det jag känner. Och vi ser människor som nu kommer till Jesus. De kommer hundratals, tusentals, alldeles svart på vägen.

Kanske att det är viktigt för oss att lyfta blicken. Vi ser nedåt på problemen, vi ser bakåt på det som hänt, vi ser framåt och tar ut alla bekymmer. Vi får lära oss att se uppåt, lyfta blicken. Vår blick får möta Jesu blick. Nu finns det himmelska möjligheter på väg till oss. Därför att vi där, nära Jesus kan höra hans röst till oss.

Tillsammans med Jesus sjunger vi in hans löfte: Jag är livets bröd. Jag är livets bröd.

Den som kommer till mig skall aldrig hungra. Jag är livets bröd.

Scen 4: Jesus ser vår nöd

Det första som Jesus tänker på är matfrågan. Han ser deras nöd. Och han ser vår nöd. Han vill att vi ska se, att han ser hur vi har det, vad som brister och fattas hos oss. Vår nöd du ser och hjälpa kan, du som är både Gud och man (Sv Psalm 42:2). Och när vi förstår, hur han bryr sig om oss, vill han att vi ska engagera oss hur andra människor har det. Se deras nöd tillsammans med Jesus.

Jesus ställer en fråga till Filippos: Var skall vi köpa bröd så att alla dessa får något att äta? Det står att detta sade han för att pröva Filippos, själv visste han vad han skulle göra.

Jesus vet vad han skall göra åt detta olösliga problem. Själv visste han vad han skulle göra. Jesus hade säkerligen talat med sin himmelske Fader om detta. Han gör aldrig något utan kontakten uppåt. Sonen kan inte göra något av sig själv, utan bara det han ser Fadern göra (Joh 5:19).

Jesus visar hur den sanna människan betar sig. Hemligheten med att vara människa är att vara vänd uppåt. Antropos – människa – betyder ”vända ansiktet uppåt”.

När Jesus nu frågar Filippus hur de ska kunna mätta alla dessa, så gör han det för att pröva honom. Märker ni hur mycket kärlek och värme det ligger i denna prövning? Jesus vill se om Filippus kommer ihåg, vad Jesus gjort och om han börjat räkna med Jesus i de olösliga problemen. Kommer du ihåg vad som hände med vattnet i Kana, Filippus? Kommer du ihåg de sjuka som blev botade?

Förgät ej vad gott han har gjort (Psalt 103:2, Bibel 1917). När vi går in i framtiden med dess problem får vi ta med oss alla erfarenheter av hans nåd och kärlek som vi redan fått. Men när vi ser på de nya problemen som väntar, får vi be Psalt 103:2 enligt Bibel 2000: Minns allt det goda han gör. Så som han gjorde då, gör han nu.

När vi sen står inför ett nytt problem kanske Jesus vill pröva oss först och frågar oss hur vi tror att vi ska klara av det. Han vill få oss att tänka tillsammans med honom och med hans möjligheter. Som om han ville säga till oss: Om du säger att du tror på mig, så gör då det. Men Filippus suckar. Hans ekonomiska beräkning kollapsar. Det räcker inte med bröd för två hundra denaren om de skall få en bit var.

Kanske vi behöver få en mycket djupare erfarenhet av honom som är Livets bröd.

Tillsammans med Jesus sjunger vi in hans löfte: Jag är livets bröd. Jag är livets bröd.

Den som kommer till mig skall aldrig hungra. Jag är livets bröd.

Scen 5: Hur Jesus tar hand om våra små resurser.

Nu kommer Andreas fram. Han presenteras som Simon Petrus bror. Andreas var ju den som fört sin bror till Jesus. Men Andreas står ofta i skuggan av sin bror Petrus. Vi har en känsla av att han är lite blyg, lite osäker. Han gömmer sig bakom storebror. Många känner igen sig i honom. Men han kommer nu fram och säger: Här en pojke som har fem kornbröd och två fiskar. Men sedan han sagt det, tycker han att han gjort bort sig ordentligt. Vad löjligt att säga så. Och så tillägger han: Men vad förslår det för så många?

Har du varit med om något liknande någon gång? Du ger dig in i diskussionen. Alla andra är så duktiga att prata. Du kommer efter en lång stund också in i samtalet. Du hör vad du själv säger. Det är som du ville bita tungan av dig. Det var det dumaste jag hört.

Kanske är det så Andreas känner sig. Efteråt visade det sig att det han sagt var det klokaste som sagts. Och det du sa, visade sig var det klokaste som sas på det sammanträdet.

Jesus tog tag i det Andreas sa. Det han sa har sedan för miljontals kristna i alla tider blivit en påminnelse om att våga komma till Jesus med de små resurserna. Vad viktigt att ofta komma till den Jesus som kan förvandla våra små resurser och våra små tankar till välsignelser för många. Hör ni vad Jesus sjunger?

Tillsammans med Jesus sjunger vi in hans löfte: Jag är livets bröd. Jag är livets bröd.

Den som kommer till mig skall aldrig hungra. Jag är livets bröd.

Scen 6: Måltid för femtusen.

Vad förslår det för så många? frågar Andreas. Många! Ja, man räknar med fem tusen män. Där fanns också kvinnor och barn men man räknar bara männen betyder kanske att man räknar familjerna. Så antalet femtusen måste kanske mångdubblas. (5000 män + 5000 hustrur+ 5 x 5000 barn).

Vad förslår det för så många? frågar Andreas. Fint att det står nedtecknat. Vi får komma till Jesus med våra tvivel och vår klenta tro. Men kom med den till Jesus! Säg som det är. Han ser också den nöden och kan hjälpa oss ur den. Vi får komma med våra tvivel och vår klenta tro till Jesus.

Men sen, se inte mer på dig själv. Se på Jesus, öppna dina ögon, dina öron och se, lyssna. Vi hör hur Jesus delar ut order. Låt folket slå sig ned.

Allt folket satt där nu i gröngräset. Det var gott om gräs på den platsen, står det. Mjukt och skönt. Vi förstår att detta berättas av r

som var med, ett ögonvittne. Han ser folket som sitter där och han ser och hör vad Jesus säger. Också vi hör och tillsammans med Jesus sjunger vi in hans löfte: Jag är livets bröd. Jag är livets bröd.

Den som kommer till mig skall aldrig hungra. Jag är livets bröd.

Scen 7: Jesus tar brödet, tackar Gud och ger.

Jesus intar nu husfaderns plats. Han är värden. Detta är en försmak av den sista måltiden som Jesus skulle fira i Jerusalem, då han skulle instifta nattvarden. Det Jesus nu gör är att undervisa om denna måltid där vi förenas med honom.

Jesus tog brödet, tackade Gud.

Det Jesus här gör är att be bordsbönen. Han välsignar inte brödet. Han tar tag i brödet, håller upp det och tackar Gud, han välsignar Gud, han upphöjer och prisar honom och han delade ut åt dem som låg där och likaså av fiskarna, så mycket de ville ha.

Alla äter, alla blir mätta. Vilken fantastisk händelse. Lite väl fantastisk tycker en del.

Det är himmelska krafter med där Jesus går fram. Budskapet till oss i denna händelse: Kan ni se hur hela vår vardag med dess kamp och slit finns i detta bröd. Jesus tar emot det, ber över det, låter himmelens hela salighet landa i detta bröd. Här hittar vi all rättfärdighet, all frid, all salighet (Sv Ps 42:3). Vi hittar himmelen på jorden. Den himmelska glädjen börjar gnola.

Tillsammans med Jesus sjunger vi in hans löfte: Jag är livets bröd. Jag är livets bröd.

Den som kommer till mig skall aldrig hungra. Jag är livets bröd.

Scen 8: Det överflödande livet.

Det räcker inte för Johannes att berätta om att alla blev mätta utan här är det fråga om ett överflöd. Två gånger sägs det att det blev mycket över. Ingenting får förfaras av det som Jesus rör vid. Man samlar ihop det som blir kvar. Av fiskarna blir inget kvar, men av bröden blir det tolv korgar fulla. Tolvtalet kanske betyder att det Jesus gör räcker åt Israels tolv stammar, det räcker åt de tolv apostlarna och åt alla deras efterföljare. Det räcker för dig och för mig (Sv Ps 236). Jesus säger: Jag har kommit för att ni skall ha liv och liv i överflöd (Joh. 10:10).

Hans löfte gäller också oss.

Tillsammans med Jesus sjunger vi in hans löfte: Jag är livets bröd. Jag är livets bröd.

Den som kommer till mig skall aldrig hungra. Jag är livets bröd.

Scen 9 : Att se och att höra.

Många ser, många reagerar. Man reagerar, studsar, häpnar. De gör det därför att de ser: De såg vilket tecken han hade gjort.

Vi behöver kanske be om öppnade ögon. Jesus säger till Nikodemos: Den som inte är född på nytt, kan inte se Guds rike (Joh 3:3). Född på nytt … nya ögon …

När man ser vad Jesus gör, säger man: Detta måste vara profeten som skulle komma i världen.

Man säger inte: En profet. En av de många. Nej, han är Profeten. Om detta hade Gud talat till Mose i 5 Mos 18:9-15. Där talar Gud till Mose och till oss om alla de ockulta krafter som vill lura oss bort från Gud: trolldom, svartkonst, häxeri, spådom, spiritism… Sådant ska ni inte hålla på med. I stället ger Gud åt Mose denna framtidsprofetia: En profet bland ditt folk, en av dina bröder, en som är mig lik, skall Herren, din Gud, låta framträda åt dig. Honom skall ni lyssna till (5 Mos 19:15).

Och sen berättas det att man vill göra Jesus till kung. Man såg rätt. Men inte hela sanningen. Man ville ställa Jesus i spetsen för en upprorsarme, som skulle driva ut romarna. Men Jesus ville inte sätta på sitt huvud Herodes krona. Jesus väntade på törnekronan. Det fanns en annan fiende, onskans makt som vill ta struhtag på oss. Denna onda makt ville Jesus befria oss från.

När man vill ha Jesus till något annat än den han själv vill vara, då drar han sig undan. Och utan Jesus finns det ingen välsignelse, ingen tröst, ingen himmelsk närvaro. Jesus är borta. Men när vi stannar kvar hos Jesus leder han oss vidare. Det kan bli stormar och svårigheter, som Johannes i fortsättningen berättar om. Men i allt detta hittar vi Jesu närvaro. Han letar rätt på oss. Också där i stormen, i mörkret kan du höra Jesus röst. Han talar om vad som händer när vi kommer till honom. Tillsammans med Jesus sjunger vi in hans löfte: Jag är livets bröd. Jag är livets bröd.

Den som kommer till mig skall aldrig hungra. Jag är livets bröd.

Du ordbrukare! Berätta om vad som sägs i de nio scenerna!

Begrunda vad som sägs till oss i de nio scenerna.

Be! Lovad vare du, Herre, som med ditt ord

tröstar,

lär,

förmanar

och varnar oss.

Din helige Ande stadfäste ordet i våra hjärtan

att vi icke må vara glömska hörare

utan dagligen växa till i tro, hopp och kärlek

och varda saliga

genom tron på Jesus Kristus, vår Herre. Sjung! Jag är livets bröd. Jag är livets bröd.

Den som kommer till mig skall aldrig hungra. Jag är livets bröd.

Ur bibelskolans skattkammare Vandring 53 handlar om att KYRKANS FOLK LEVER AV NATTVARDENS HÄLSODRYCK.

Tryck här så hamnar du där.